

श्री रा.अ कुळकर्णी यांस स.न.वि.वि

स्वाध्याय ९ प्रबोध चे समीक्षण .

प्र. १) सर्व ओव्यांची निवड बरोबर आहे. ओवी १२-४-१२ हेच सांगते की मी पणा टाकला व दृश्याची आसक्ती सुटली की माणूस जन्ममृत्युचक्रामधून सुटतो. थोडक्यांत म्हणजे जो हे ह्या नरजन्मामधे साधतो त्याला सायुज्यमुक्ती मिळते.

समर्थांच्या उपदेशामधली एक अत्यंत महत्वाची ओवी समजली जाते .दासबोधाचा अभ्यास हे कसे साधायचे तेच शिकवतो.

प्र २) १) स्पष्टीकरण जरासे अपूरे आहे. म्हणून थोडेसे लिहितो आहे.

जड आत्मनिवेदन म्हणजे जी जे आहे त्याच खरा मालक भगवंत आहे हे समजून जगामधे वावरणे . ह्या विचारामुळे आपल्याला संसारात होणारी हानी, तोटा (जसे पैसा जाणे, जिवलग मित्र वगैरेंचा वियोग) ह्याचा त्रास होत नाही. जसे स्वप्नामधे lottery लागली व नंतर जागे झालो तर स्वप्नामधे मिळालेला पैसा गेला म्हणून वाईट वाटत नाही तसे.

चंचळ आत्मनिवेदन म्हणजे कर्ता करविता भगवंत ही जाणीव जागी ठेवणे. ह्यामुळे हवे नकोपण सुटते. मनाप्रमाणे कांही झाले नाही तर वाईट वाटत नाही. इत्यादी.

प्र२-२) स्पष्टीकरण ठीक. देहधारणे मुळेच माणूस मोक्षासाठी प्रयत्न करू शकतो.

प्र३) उत्तर ठीक.

प्र ४) उत्तर बरोबर.

प्र५) दोन्ही ओव्यांची निवड चांगली आहे. तसेच त्या कां निवडल्या हे पण स्पष्टीकरण लिहिल्यामुळे समजले.

एकूण अभ्यास चांगला झाला आहे.

आपला

रविंद्र फडके.